

Україною позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках. Тому зростає актуальність проблем, пов'язаних із формуванням ефективної інноваційної політики і раціонального інноваційного механізму на всіх рівнях управління національною економікою [5].

Підприємці повинні усвідомлювати, що управління нововведеннями є серцевиною підприємницької діяльності, необхідною умовою успішного бізнесу, тому що саме нововведення сприяють підвищенню якості і зниженню собівартості продукції, забезпечують її конкурентоспроможність, а відтак й ефективну присутність підприємств та організацій на ринку товарів і послуг. Фахівці мають оволодіти теоретичними основами, методологією та практичними навичками інноваційного менеджменту, усвідомлювати принципи формування та реалізації державної інноваційної політики, особливості організації інноваційної діяльності в регіонах, основні напрями вдосконалення інноваційної діяльності в окремих галузях економіки, навчитися самостійно вирішувати інноваційні завдання від прогнозування нововведень до їх комерційного використання у підприємницьких структурах.

Список використаних джерел

1. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент: навч.- метод. посіб. для самост. вивч. дисципліни / Н. В. Краснокутська, С.В. Гарбуз. – К.: КНЕУ, 2005. – 276 с.
2. Черваньов Д.М. Менеджмент інвестиційної діяльності підприємств: Навч. посібник / Д.М. Черваньов. – К.: Знання-Прес, 2003. – 622 с
3. <http://www.finance-library.com.ua/book>.
4. <http://www.bookarchive.ru>
5. <http://www.niss.gov.ua/articles/654/>
6. http://agroua.net/news/news_38766.html

Міховський Дмитро Володимирович

студент навчально-наукового інституту бізнесу і фінансів спеціальності

8.03060101 «Менеджмент організації і адміністрування (за видами економічної діяльності)» Подільського державного аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Поляруш М.О.

УПРАВЛІНСЬКІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ПІДСОБНОГО ВИРОБНИЦТВА В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

За сучасних умов притаманна суб'єктам аграрного виробництва всіх форм власності і господарювання самостійність є визначальною для організації і функціонування підсобних виробництв. Нині створення сільськогосподарськими підприємствами цих внутрішньогосподарських підрозділів має на меті не тільки отримувати від такого товарного виробництва додаткові прибутки для поповнення своїх грошових надходжень, служити забезпеченню зайнятості працівників і членів сільськогосподарських підприємств, а й створювати додаткові робочі місця.

Актуальність даного питання визначила мету досліджень, якою є аналіз управлінських засад розвитку підсобного виробництва в СГК "Летава" с.Летава Чемеровецького району, Хмельницької області.

В господарстві працює хлібобулочно-макаронний цех, м'ясо-молочний цех, олійня, цехи лакофарбових виробів і меблів. У підсобних підприємствах кооперативу виробляються такі види продукції: хлібобулочні вироби, макарони, м'ясні вироби, олія, макуха, олійна фарба, оліфа, меблі, розливається розчинник для фарб.

Підсобні виробництва забезпечують продуктами харчування місцеве населення та наближені до кооперативу населенні пункти. Цьому сприяють чотири продовольчих магазини, що розташовані на території господарства.

Для забезпечення населення хлібом, у пекарнях працює 5 чоловік і виробляється по 200 буханок хліба в день. У ковбасні зайнято семеро працівників. Виготовляють меблі двоє кваліфікованих працівників.

У олійні працює 31 чоловік. Рівень виробництва олії за дослідний період складав від 0,5 до 2% загальнообласного. Щорічно вироблялося 200 т макуху, що використовується для відгодівлі худоби. Олії достатньо, щоб займатися виробництвом фарби та оліфи. Летавська оліфа користується попитом на Чемеровеччині, у Хмельницькій і Тернопільській областях. На виробництві фарби та оліфи зайнято 12 чоловік. Кооператив має магазин будівельних матеріалів, що розповсюджує дану продукцію серед місцевих споживачів. Розчинник (уайт - спирт) закуповується у Харківській області і фасується у тару по 0,5 та 1 літри.

Зменшення рівня виробництва та реалізації у 2010 році не завадило росту рівня товарності продукції. Так попри зниження рівня реалізації оліфи на 10483 пляшок, а розчинника на 105738 пляшок, відбувся ріст товарності продукції відповідно на 54,3% та 32,2%, що свідчить про зменшення внутрігосподарських потреб. У 2011 році олії було вироблено менше як у 2010 році, проте реалізовано майже на 30 центнерів більше і, при цьому все менша частка виробленої олії використовується для внутрігосподарських потреб. Це свідчить про збільшення рівня товарності до 88,24% за період дослідження.

М'ясо-молочно-ковбасні вироби використовуються головним чином для внутрігосподарських потреб.

Рівень рентабельності продукції підсобних підприємств у 2007 році складав 8,2%, у 2011 році – 6,2% тобто зменшився на 2 процентних пункти. Дане зменшення відбулося майже по всіх видах продукції і є наслідком негативного впливу збільшення собівартості та зменшення прибутку, а то і отримання збитку по деяких видах продукції.

Найрентабельнішими продуктами виробництва є: олія, оліфа та розчинник, а отже і виробництво потрібно сфокусувати саме на цій продукції, щоб воно було максимально ефективне.

Загальне управління підсобними виробництвами здійснює керівник підприємства, а у кожному із цих підрозділів – відповідний фахівець.

Положення про підрозділи не розроблені, а посадові інструкції кожного з працівників тривалий час не переглядались.

Підвищення ефективності діяльності підсобних виробництв в досліджуваному підприємстві можна досягти за рахунок:

- поглиблення інтегративних процесів у господарстві і в результаті цього збільшення виробництва продукції підсобних підприємств;

- зниження собівартості продукції підсобних виробництв шляхом перегляду технології виробництва продукції та закупівлі нових, більш ефективних, технологічних ліній;

- поліпшення матеріально-технічної бази підсобних виробництв і промислів завдяки прийняттю Державної програми щодо прискорення і забезпечення розвитку підсобних виробництв і промислів сільськогосподарських підприємств з передбаченням окремої статті видатків;

- покращення управління підсобними виробництвами, для чого слід розробити документи, що регламентують діяльність підрозділів і працівників підсобних виробництв.

Реалізація пропонованих заходів дозволить посилити інтеграційні процеси, покращити забезпечення населення якісними власними продуктами харчування, зміцнити економіку господарства.

Список використаних джерел

1. Дубицький В.В. Агропромислова інтеграція: теорія, еволюція, імовірні перспективи розвитку. - Кам'янець-Подільський: "Медобори" (ПП Мошак МІ.), 2003. - 208 с.
2. Земко А. Поняття підсобних виробництв сільськогосподарських підприємств. / Право України. – 2003. – 1. - №8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pravoznaves.com.ua/period/chapter/2/29/1062>
3. Розвиток малих переробних підприємств / Організаційно-економічні проблеми розвитку АПК/ Микуляк Н.В. – [Ч. 2]; За ред. Саблука П.Т. – К., 2000.